

Sbírka zákonů a nařízení státu československého.

Částka 131.

Vydána dne 31. prosince 1921.

Obsah: (500.—504.) 500. Zákon, kterým se mění částečně § 3 zákona ze dne 13. března 1919, č. 139 Sb. z. a n., jímž se upravuje vyhlásování zákonů a nařízení. — **501.** Nařízení, jímž se provádí zákon ze dne 22. července 1919, č. 431 Sb. z. a n., o zřízení ministerstva pro sjednocení zákonodárství a organizace správní v Československé republice. — **502.** Vyhláška o přístupu republiky Československé k mezinárodní úmluvě o jiskrové telegrafii, uzavřené v Londýně dne 5. července 1912. — **503.** Vyhláška, že se opravuje chyba tisku ve finančním zákoně republiky Československé pro rok 1922, kterým se stanoví státní rozpočet a rozpočet státních investic pro tento rok. — **504.** Zákon, kterým se upravuje povinnost vrátiti nebo vydati věci movité pro státy oprávněné k jich požadování.

500.

Zákon ze dne 20. prosince 1921,

kterým se mění částečně § 3 zákona ze dne 13. března 1919, č. 139 Sb. z. a n., jímž se upravuje vyhlásování zákonů a nařízení.

Národní shromáždění republiky Československé usneslo se na tomto zákoně:

Článek I.

Zákon ze dne 13. března 1919, č. 139 Sb. z. a n., mění se takto:

§ 3 zní:

Sbírka zákonů a nařízení vychází v jazyku státním, oficiálním, t. j. československém. (§ 1 zákona ze dne 29. února 1920, č. 122 Sb. z. a n.)

Právní ustanovení vyhlášená ve Sbírce zákonů a nařízení ve znění českém uveřejňují se ve znění slovenském v Úředních Novinách; právní ustanovení vyhlášená ve Sbírce zákonů a nařízení ve znění slovenském uveřejňují se ve znění českém v Úředním listě Československé republiky. Avšak pouze znění české nebo slovenské uveřejněné ve Sbírce (odst. 1.) jest původní.

Sbírka vychází také, pokud možno současně s původním zněním, v úředním překladu německém, polském, maďarském a v úředním překladu do onoho jazyka, který ustanoví sněm Podkarpatské Rusi podle § 6 zákona ze dne 29. února 1920, č. 122 Sb. z. a n.

Sbírka vydává se v postupně číslovaných částkách, z nichž každá obsahuje v čele označení dne, kdy bylo rozesláno původní její znění; tento den platí za den vyhlášení.

Jednotlivé vyhlášky ve Sbírce se opatřují běžnými čísly, jejichž řada se uzavírá koncem každého kalendářního roku.

Článek II.

Zákon tento nabude účinnosti dnem vyhlášení; ustanovení § 3 o úředním překladu do jazyka polského a maďarského dnem 1. ledna 1922.

Provede jej ministr vnitra.

T. G. Masaryk v. r.

Dr. Beneš v. r.

Černý v. r.

501.

Nařízení vlády republiky Československé ze dne 29. prosince 1921,

jímž se provádí zákon ze dne 22. července 1919, čís. 431 Sb. z. a n., o zřízení ministerstva pro sjednocení zákonodárství a organizace správní v Československé republice.

Na základě §u 2 zákona ze dne 22. července 1919, čís. 431 Sb. z. a n., nařizuje se takto:

§ 1.

Ministerstvu pro sjednocení zákonův a organizace správy přísluší pracovati a podávati návrhy zákonův a nařízení, kterými

mají býti sjednoceny právní normy, ponechané v platnosti zákonem ze dne 28. října 1918, čís. 11 Sb. z. a n., pokud jsou dosud platny a nesjednoceny.

§ 2.

Působnost zmíněná v §u 1 netýče se zejména:

a) případů, kdy určité právní poměry jsou dosud upraveny právními normami toliko jednoho z obou převzatých právních řádů (rakouského a uherského);

b) případů, ve kterých nejde jen o sjednocení dosavadních právních předpisů, nýbrž o jejich reformu;

c) zákonův a nařízení, upravujících nové právní poměry, vzniklé po 28. říjnu 1918;

d) nařízení, která budou vydána, aby se provedly zákony sjednocené.

§ 3.

Osnovy zákonův a nařízení, pokud mají za předmět též úpravu poměrů na Slovensku a Podkarpatské Rusi, jest sdělití včas ministerstvu pro sjednocení zákonův a organizace správy, aby se mohlo o nich vyjádřiti.

Podle potřeby jest vzhledem k významu věci přizvati ministerstvo pro sjednocení zákonův a organizace správy k součinnosti již za přípravných prací.

§ 4.

Sjednocení právních norem (§ 1) jest prováděti za součinnosti ostatních ministerstev, případně též jiných úřadův a odborníků, pokud by šlo o předpisy týkající se účetnictví a kontroly za součinnosti Nejvyššího účetního kontrolního úřadu, dle pořadu, který vypracuje ministerstvo pro sjednocení zákonův a organizace správy v dohodě s ostatními ministerstvy a schválí vláda.

Od tohoto pořadu lze se uchýliti, jakož i sjednocení ponechati ministerstvu odbornému jen v případech nutné potřeby. Nedojde-li k dohodě mezi zúčastněnými ministerstvy, rozhodne vláda.

§ 5.

Pokud některá ministerstva již sama zahájila práce, náležející dle §u 1 do oboru působnosti ministerstva pro sjednocení zákonův a organizace správy, jest tomuto ministerstvu poskytnouti co nejširší účast na jejich dokončení.

§ 6.

Nařízení toto nabývá účinnosti dnem vyhlášení a provésti je ukládá se vládě.

Udržal v. r.,

jako náměstek předsedy vlády, spolu za ministra zahraničních věcí a jako ministr národní obrany.

Dr. Dolanský v. r.,

též za ministra šrámka.

Černý v. r.

Habrman v. r.

A. Novák v. r.

Dr. Šrobár v. r.

L. Novák v. r.

Staněk v. r.

Dr. Mičura v. r.

Srba v. r.

Tučný v. r.

Dr. Vrbenský v. r.

Dr. Dérer v. r.

502.

Vyhláška ministra zahraničních věcí ze dne 28. prosince 1921

o přístupu republiky Československé k mezinárodní úmluvě o jiskrové telegrafii, uzavřené v Londýně dne 5. července 1912.

Na základě článku 20. smlouvy mezi čelnými mocnostmi spojenými a sdruženými a Československem, podepsané dne 10. září 1919 v St. Germain-en-Laye, schválené Národním shromážděním dne 7. listopadu 1919 a ratifikované prezidentem republiky dne 10. listopadu 1919, přistoupila republika Československá notou ministerstva pošt a telegrafů ze dne 6. března 1920, č. 13.666/VII-20, k mezinárodní úmluvě o jiskrové telegrafii, uzavřené dne 5. července 1912 v Londýně mezi Německem a německými ochrannými územími, Spojenými Státy Americkými a državami Spojených Států Amerických, republikou Argentinskou, Rakouskem, Uherskem, Bosnou a Hercegovinou, Belgií, Belgickým Congem, Brasií, Bulharskem, Chile, Dánskem, Egyptem, Španělskem a španělskými osadami, Francií a Alžírem, Francouzskou Západní Afrikou, Francouzskou Střední Afrikou, Indo-Čínou, Madagaskarem, Tunisem, Velkou Britanií a rozličnými Velko-Britskými osadami a chráněnými územími, Jihoafrickou Unií, Australským svazem Států, Kanadou, Britskou Indií, Novým Zelandem, řeckem, Italií a italskými osadami, Japonskem a Chosenskem, Formosou, Japonským Sachalinem a najatým územím Kvantungským, Marokem, Monakem, Norskem, Nizozemskem, Nizozemskou Indií a osadou Curaçao, Persií, Portugalskem a Portugalskými osadami, Rumunskem, Ruskem a ruskými državami a ochrannými územími, Republikou Saint Marino, Sia-